

2. П. К. ЯВОРОВ ДО Н. НАЙДЕНОВ

Т. Б. Граница

7 януари — 1903 г.

Кольо,

Азъ отивамъ въ Македония и, когато ти ще четешъ писмото ми, ще бжда вече отиващъ границата. Ти ще наредишъ работата съ нашитѣ, както и миналата година; събирай вода отъ деветъ морета за по-малкъ страхъ и утѣха. Мисля да се побавя нѣколко мѣсеца, ако извънреденъ случай не ме върне по-скоро.

Багажа си оставямъ у Пѣйо Гарваловъ.

Оня день се фотографирахъ, но портретитѣ не сж още готови, та Гарваловъ ще има грижа да изпрати по единъ вамъ, въ село, и дома въ Чирпанъ.

Когато се явишъ прѣдъ наборната комисия, кажи да отбѣлѣжатъ, че се намирамъ въ турско; кажи още, че съмъ ти писълъ, какво обстоятелствата не ми позволяватъ да се върна тъй скоро, щото да засваря прегледа.

Цѣлувамъ ржка на старитѣ. Тати да не скърца! Мама да се надѣва за снаха, че съмъ си турилъ на умъ да открадна нѣкое ханжмче. Много здраве на Мина и Тина — да не се закачатъ! По милионъ цѣлувки на двамата Нанювци. Най-подиръ, особна поржка на брата Кольо да си търси ума съ врѣме.

Стискамъ ти ржката.

Пѣйо.

Р. С. Застракувахъ се за 5000 лева златни при др-вото Нью-Йоркъ „въ полза на прямитѣ мои наслѣдници“; ако стане нѣкаква хата съ мене, тати ще търси застракувателната полица у Д-ръ Кръстевъ.

Пѣйо

3. П. К. ЯВОРОВ ДО БРАТА СИ Н. КРАЧОЛОВ¹

Пиринъ-планина,
11 юни — 1903 г.

Драги Никола,

Ако всички дома ме сънуватъ тъй често, както ви сънувамъ азъ, приказката въ кжщи сигурно би била само зарадъ мене.

Ти, разбира се, още криешъ, че пакъ съмъ офейкалъ, нали? Крий, до когато можешъ — тъй ще бжде по-добръ.

Ако Богъ дава ухо на човѣшкитѣ молитви, той непременно би чулъ моитѣ — да ви запази отъ всѣка бѣда, — тъй горѣщо и тъй сърдечно се моля азъ. Мисля за Тати, за мама, за тебе, за Мина, Тина, Кольо, Нанювцитѣ, — за всички и ви цѣлувамъ.

Поздрави роднинитѣ.

Твоя Пѣйо.

¹ Писмото е писано с молив.